

[Udenrigsministeren.]

var blevet en selvstændig stat, og når det havde fået en regering, altså var i den situation, der nu foreligger.

Af disse 3 grunde — og fordi jeg ikke ønsker at udtale mig i strid med de faktiske forhold — kan jeg altså ikke føje hr. Arentoft.

Arentoft (FP):

Jeg vil da gerne takke udenrigsministeren for svaret, selv om vi ikke er enige. Det er jo en af de gode ting, at vi har lov til at have vores standpunkter.

Som udenrigsministeren sagde, siger vi i fremskridtspartiet nej til enhver form for skatteyderbetalt u-landsbistand; vi siger ikke nej til u-landsbistand, men vi vil have den som frivillig bistand.

Det første alternativ, dette aktstykke om lægeholdet og de 400.000 kr., er altså til behandling i finansudvalget. At MPLA nu er anerkendt som regering i Angola, kan fremskridtspartiet principielt heller ikke have noget imod. Vi anerkender de styre, der er rundt omkring i landene, men MPLA har sådan set ikke overtaget hele Angola endnu; der er jo områder, hvor både FNLA og Unita stadig væk har herredømmet. Så spørgsmålet er, om vi ikke har været lovlig hurtige. Men jeg vil som sagt takke ministeren for svaret.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Af hensyn til den interesse, det måtte have, kan jeg nævne, at på det EF-udenrigsministermøde i Luxembourg, som jeg kom hjem fra i morges, blev der vedtaget en omfattende Afrikaerklæring, hvor de ni lande udtaler deres beredvillighed til at udvikle samarbejdsforbindelser i det omfang, som de afrikanske stater ønsker det, samt afvisning af enhver handling, som sigter mod at oprette en indflydelseszone. Men her drejer det sig altså om det første med samarbejdet, og det blev sagt i de ni's udtalelse om Angola.

Jeg kan også sige, at jeg netop i formiddags i anledning af spørgsmålet har fået bekræftet, at der også påtænkes tysk udviklingsbistand til Angola. Jeg ved ikke, om hr. Strauss har stillet spørgsmål om det, men det foreligger der ikke noget om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Jytte Røge (FP) til udenrigsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at Henning Becker sammen med alle de vietnamesiske børn snarest muligt får udrejsetilladelse til et andet land, f. eks. USA, hvor organisationen „Food for the Hungry“ gerne vil modtage dem?“

(Spm. nr. 333).

Skriftlig begrundelse.

Da det lader til at være et for vanskeligt problem for Danmark at klare, mener jeg, at det vil være det bedste for børnene, dersom de kan begynde en ny tilværelse et andet sted uden for Danmarks grænser.

Henning Becker fik i foråret 1975 den danske stats tilladelse til at opholde sig her i landet sammen med børnene for en kortere tid. Meningen med opholdet var, at disse børn skulle have lejlighed til at falde til ro i et lille fredeligt land efter at have oplevet alle en krigs rædsler. Opholdet er desværre ikke forløbet så fredeligt som ønsket, og man må befrygte, at det vil være vanskeligt at få børnene ind under normale forhold.

Derfor mener jeg, at man bør modtage organisationen „Food for the Hungry“'s tilbud om at modtage børnene. I Nicaragua vil organisationen etablere en hel by for vietnamesiske flygtninge. Her vil børnene kunne leve i et miljø nær deres eget og senere vende tilbage til deres land, dersom de selv ønsker det. Indtil udrejsetilladelsen foreligger, vil det være ønskeligt, om ministeren vil give tilladelse til, at Henning Becker sammen med Saigon-børnene får lov til at bo i ejendommen „Storedam“ i Gunderød, som fru Kirsten Lauritzen har stillet til rådighed for dem.

Jytte Røge (FP):

Vedrørende begrundelsen for mit spørgsmål til udenrigsministeren, om ministeren vil drage omsorg for, at Henning Becker sammen med alle de vietnamesiske børn snarest muligt får udrejsetilladelse til et andet land, f. eks. USA, hvor organisationen „Food for the Hungry“ gerne vil modtage dem, kan jeg henvise til den skriftlige begrundelse, jeg allerede har givet.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Spørgsmålet ligger jo smukt på linje med det foregående, hvor det går ud på at spare